

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
וּבּו': "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדָּשׁ בְּלֶק-מִטּוֹת-וְאֶתְחַנֵּן

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ל' - חלק ג'

קונטרס 873

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

ספר נשמות הרשב"י

דְרָשָׁה בְּמִירוֹן – אֵלּוּל תִּשְׁׁע
חֲזוּק וְהִתְעוֹרְרוֹת לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ -
וּבִפְרָט עַל צִיּוֹן הַתְּנָא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁב"י זי"ע
מִכַּ"ק אֲדַמו"ר מֵהָאֱלִמִּין שְׁלִיט"א

בְּרוּכִים הֵבָאִים בְּשֵׁם ה'

ברשות הרבנים החשובים שליט"א וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. וְכָל הָעוֹלָמִים
לְהַשְׁתַּטַּח עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ.²

כתוב בתיקוני זוהר (תיקון ו'), שהקב"ה משרה שכינתו על ציוני
הצדיקים, ועלינו לידע שיש כאן השראת השכינה, ואנחנו כאן זכינו להיות
בציונו הקדוש של הרשב"י זי"ע.

[א] נדפס בעלון אור הזוהר מס' 32 אלול תש"ע.

[ב] הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה וְכָל נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִמְצָאִים בְּמִירוֹן בְּל"ג בְּעֶמֶר בַּעַת
הַהִילּוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל רִשְׁב"י: הַרְבַּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, הָאוֹר הַחַיִּים, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, הִיָּה פַעַם אַחַד
בְּהִילּוּלָא פַּה עִיר הַקְּדוֹשׁ צֶפֶת תְּבִנָּה וְתַבּוּנָה, וּבִשְׁעָלָה לְמִירוֹן וְהִגִּיעַ לְתַחֲתִית הַזֶּהר שְׁעוּלִים לְצִיּוֹן הַרְבֵּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, יָרַד מִהַחֲמוּר וְהִיָּה עוֹלָה עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו, וְכָל הַדְּרָף הִיָּה נוֹעַה בְּבַהֲמָה וְצוּעַק, הִיָּכֵן
אֲנִי הַשֹּׁפֵל נִבְנֶס, לְמִקּוּם אִשׁ שְׁלֵהֲבַת קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה הָבָא, וְכָל נְשָׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שְׁמָה, וּבַעַת הַהִילּוּלָא הִיָּה שְׁמַח שְׁמַחָה גְּדוּלָה, עֵינֵן שָׁם. (רבי שמואל העליר גאב"ד צפת בסוף פסוד
מלכים).

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשֻׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזְהַר תַּתְקן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זִי"ע וְיִבְטְלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְיַחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכְתָּ מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מִשְׁנִיּוֹת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֵנַת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עפ"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעֵמֶר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לִקַּח הַסֵּפֶר הַזֶּהר בְּיַדִּי קָדְשׁוֹ וְרָקַד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דִּקְדָּשָׁה מִשְׁמַחַת הַיּוֹם וּמִשְׁמַחַת הַתּוֹרָה נִשְׁקַבְּ בְּפִי קָדְשׁוֹ אֶת סֵפֶר הַזֶּהר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דּוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי]. (טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשַׁנַּת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְּרַעֲנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קָדְשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנָס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמִשְׁתַּתְּפִים וּמִתְאַחֲדִים בְּרִצּוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוֹ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יִהְיֶה לְאַלְף" שְׁאֲפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֶר דְּדוֹד הַמְּלַךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עפ"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוֹ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

נשמת הרשב"י

ואמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר".

ועל אחת כמה וכמה שצריך ללמוד את תורת הרשב"י על ציונו הקדוש שהוא בעל המימרא, ולעשות לו נחת רוח⁷, ואי אפשר לתאר כמה גדול כח הלומד זהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב):

[ג] ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוזו העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ד] ונתון מכתבו של המרא דאתרא של מירון הגאון הצדיק רבי מאיר שטרן שליט"א: ביבמות (צו). בכורות (לא): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה פתי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו דובבות בעולם הבא. ואמרתי להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם ימלא אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בבקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו בבקשתו "למדו תורתו" וגטין ס"ז ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכהו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדין. וכמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' דף קכ"ח) וזה לשונו: אנו קיימי עמיין, דעלמא מתברך בגיין.

להם בכל צדדי העולם. ויבנסת אחת לצד דרום תאבד ותחורב, וחמשה צדיקי אמת יהרגו ביניהם.

ואז, לסוף שלשים ושנים ימים שיהרגו את הכנסת ההיא, ילבש הקדוש ברוך הוא קנאה לאותו שופר קטן, ואותו משיח בן אפרים יפרש פרישה כמו שור אחד שקרניו עולים בקרני ראם. ואותו שופר קטן יתקע תרועה תקיעה ותרועה, שלש פעמים בראש החר כמו מקדם, אז נוסעים הדגלים של אותו המשיח, ויפל רעש על העולם באותם קולות השופר. וכל אותם בני העולם ישמעו ויראו, כמו שצאמר (ישעיה יח) כל ישרי תבל ושכני ארץ פנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו.

ואז יתבערו הגלולים מהארץ הקדושה, ושלשה קרבות יעשו בני ישמעאל עם המשיח הזה, והם יבאו וישתחוו לרובן העולם בהר הקדש בירושלים. ואלו הקרבות יהיו בארץ הששי.

ובחרש חשון יפלו שונאייהם, ויעברו כל אותם גלולים שישארו בארץ הקדושה. ומשם ילכו ויעוררו קרבות על העולם. ובעוד שהם יערכו קרבות עם כל בני העולם, יתפסו בני אדם על הארץ הקדושה, ויתפסו אותה, וישלטו עליה שנים עשר ירחים. לסוף שנים עשר ירחים יתגעש וירעש כל העולם. ובין הזמנים הללו השכינה תלך ותחזור לגבי המערה של משה. יטמן המלך המשיח תשעה חדשים, פירחי היולדת. ואותם תשעה ירחים, כמה צירים וחבלים יטל על עצמו. וביתום הקדוש ברוך הוא יגדיל צערו, ויפנס לתוך השבילים של

לקמי מלפא קדישא, דיהוון מעיקין לון בכל סטריין דעלמא. וכנישתא תדא לצד דרומא יתאביד ויתחריב. וחמשה זפאי קשוט יתקטלון ביניהו.

כדין לסוף תלתין ותריין יומין דיקטלון לכנישתא ההיא, ילבש קודשא בריך הוא קנאה לההוא שופר זעירא. וההוא משיח בריה דאפרים יפרוש פרישא פחד תור דקרנוי סלקין בקרנוי דראם.

וההוא שופר זעירא, יתקע תרועה תקיעה ותרועה, תלת זמנין בריש טורא פמלקדמין, כדין נטלין דגלין דההוא משיח, ויפול רעשא על עלמא, באינון קלין דשופרא. וכל אינון בני עלמא ישמעון ויחמון. כמה דאתא אמר, (ישעיה יח ג) כל ישרי תבל ושכני ארץ פנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו.

וכדין יתבערון גלולין מן ארעא קדישא. ותלת קרבין יעבדון בני ישמעאל בהדי משיח דא. ואינון ייתין ויסגדון למארי עלמא בטורא דקודשא בירושלים. ואילין קרבין יהון בארץ השתיתא.

ובירחא דבול, יפולו שנאייהון, ויתעברון כל אינון גילולין דישתארוון בארעא קדישא. ומתמן יתכוון ויתערוון קרבין על עלמא. ובעוד דאינון יגיחוון קרבין עם כל בני עלמא, יתפנשוון בנוי דאדם על ארעא קדישא, ויתפסוון לה, וישלטון עליה תריסר ירחי.

לסוף תריסר ירחין, יתגעש וירעש כל עלמא. ובין זמנין אלין, דשכינתא תהף ותהדר לגבי מערתא דמשה, יתטמר מלפא משיחא תשעה ירחין, פירחין דיוולדה, ואינון תשעה ירחין, כמה צירין וחבלים יטול על גרמיה.

ובין כך קודשא בריך הוא יסגי צעריה, ויעול לגו שבילין דאילנא חדא,

אילן אחד, שיש לו אילן קדוש גדול ותקוף. ושם בשבעים ענפים יטל המדות של האלקסונים, ויטל את שבעים הממנים שמקפים את שבעים ענפי האילן, תוף אותם האוכלוסים מדות האלקסונים, ומצאו אסורים במשקל אחד של מדה וחצי. אז יוריד אותם מכל ענף וענף.

וכמה ענפים קטנים ושלא קטנים ישברו בהורדתם משם, משום שנאחזים תוף הענפים, ובהורדתם ישברו. ואז כמה גדולים מהעם הקדוש ישברו בין רגלי שאר העמים. וכל אותם הממנים יעבירו אותם בתוף נהר דינור, ויעברו משלטונם.

ובין כך יהיו למשיח צירים וקבלים פילודה. ועל הזמן ההוא כתוב, (תהלים) לענף ה' ביום צרה. שאותם תשעה פסוקים, פירחי היולדה. ושבעים תבות, שהרי לשבעים שנים באלף הששי יוליד וישלט על כל העולם. ומשום כך באותם תשעה ירחים יראו בכל לילה, מחצות ואילף, רכב אש וסוסי אש מחוץ לרקיע, עורכים קרבות אלו באלו, עד שאיר הבקר.

אחר שיעברו אותם תשעה ירחים, אז הקדוש ברוך הוא יעיר את המשיח הזה, ויוציא אותו מגן העדן. והיום ההוא שיצא, ידעו על כל העולם, שיחשבו כל בני העולם שימותו.

ועל היום ההוא כתוב, (ישעיה ב) וכאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד ה'. זו השכינה, שתרום מאתו זמן ואילף, ומשיח עמה. ומהדר גאווה - זה משיח - בקומו לערץ הארץ. אז (שם יא) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלף הששי, וילכו אחר שיעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה נסים.

דאית ליה אילנא קדישא רברבא ותקוף. ותמן בשבעין ענפין, יטול מכילן דאלכסונין, ויטול לשבעין ממנן, דסתראן לשבעין ענפין דאילנא, גו אינון אוכלוסין מכילן אלכסונין, וישתפחוון אסורין חד תקלא דמכילא ופלגו. כדין יחית לון מפל ענפא וענפא.

וכמה ענפין זעירין ודלא זעירין יתברון במיתתהון מתמן, בגין דאתאחדאן גו ענפין, ובמיתתהון יתברו. כדין כמה סגיאינ מעמא קדישא יתברון בין רגלין דשאר עמין. וכל אינון ממנן, ועברון לון גו נהר דינור, ויתעברון משולטניהון.

ובין כך משיח צירין וקבלין יהון ליה פילודה. ועל ההוא זמנא כתיב, (תהלים כב) לענף ה' ביום צרה. דאינון תשע פסוקים פירחין דיולדה. ושבעין תיבין, דהא לשבעין שנין באלף שתיתא, יוליד וישלוט על כל עלמא. ובגין כך באינון תשעה ירחין, יתחזון בכל לילנא, מפלגו ואילף, רכב אש וסוסי אש לבר מרקיעא, מגיחו קרבין אליו באליו, עד דינהר צפרא.

לבתר דאינון תשעה ירחין ועברון, כדין קודשא בריך הוא יתער למשיח דא, ויפיק ליה מגנתא דעדן. וההוא יומא דיפוק, ידעו על כל עלמא, דיחשבו כל בני עלמא דימותון.

ועל ההוא יומא כתיב, (ישעיה ב יט) וכאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה'. דא שכנינא, דתירום מההוא זימנא (דף טט ע"א) ואילף, ומשיח בהדה. ומהדר גאווה, דא משיח. בקומו לערץ הארץ. כדין (שם יא יב) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. דא בשתיין שנין דאלף שתיתא, ויהכון לבתר דיעביד לון קודשא בריך הוא כמה נסין. (חסר כאן תשלום הענין).

פְּרִשְׁת מַמוֹת

פְּרִשְׁת מַמוֹת

וְכֵן הֵטף בְּנֵשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ
מִשְׁכָּב זָכָר (במדבר לא). שָׁם שְׁנֵינִי,
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵינן הָעוֹלָם
מִתְנַהֵג אֲלֵא בְּתַרְיֵן גּוֹוִינִין, דְּאֵתוּ מִסְטֵר אֲתַתָּא,
דְּאִשְׁתַּפְּחַת חִפְיַמַת לְבָא. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב,
זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שמות לה) וְכֵן אִשָּׁה
חִכְמַת לֵב בִּידְיָה טוֹו וְיִבְיִאוּ
מִטּוֹה אֵת הַתְּכִלַת וְאֵת הָאֲרַגְמָן.
וְמָה הִבְיִאוּ? אֵת הַתְּכִלַת וְאֵת
הָאֲרַגְמָן, הַגּוֹנִים שְׁפָלוּלִים בְּתוֹךְ
הַגּוֹנִים.

זֶהוּ שְׁפָתוֹב (משלי לא) דְּרָשָׁה צְמֹר
וּפְשָׁתִים וּתְעַשׂ בְּחִפְץ כְּפִיָּה.
וְכַתוּב בִּידְיָה טוֹו. מָה טוֹו? אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, טוֹו בְּדִין, טוֹו
בְּרַחֲמִים. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְמָה
נִקְרָאָה אִשָּׁה? אָמַר לוֹ, שְׁפָלוּלָה
בְּדִין וְכִלּוּלָה בְּרַחֲמִים. בָּא וּרְאֵה
שְׂאֵמֶר רַבִּי אֶלְעָזָר, כֹּל אִשָּׁה
נִקְרָאת בְּדִין, עַד שְׁטוּעַמַת טַעַם
הַרְחָמִים. שְׁלֻמְדֹנּוּ, מִצַּד שֶׁל
הָאִישׁ בָּא הַלְבָן, וּמִצַּד הָאִשָּׁה בָּא
הָאֲדָם. טַעַם אִשָּׁה מִלְבָּן, הַלְבָן
עַדִּיף.

וְכֹא רְאֵה, לְמָה אֲסוּרוֹת נְשׁוֹת
שְׂאֵר עַמִּים שְׂיִודְעוֹת מִשְׁכָּב זָכָר?
מִשׁוּם שְׁשֵׁנִינִי, יֵשׁ זְמִין וְיֵשׁ
שְׂמָאל, יִשְׂרָאֵל וְשְׂאֵר הָעַמִּים, גֵּן
עַדֵן וְגִיְהֵנִם, הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא. יִשְׂרָאֵל כְּנִגְד הַרְחָמִים,
וְשְׂאֵר הָעַמִּים כְּנִגְד הַדִּין. וְשֵׁנִינִי,
אִשָּׁה שְׁטַעְמָה טַעַם הַרְחָמִים,
הַרְחָמִים מְנַצְחִים. אִשָּׁה
שְׁטוּעַמַת טַעַם הַדִּין, הַדִּין בְּדִין
נִדְבָק. וְעַלִּיהֶם נִקְרָא (ישעיה נב)
וְהַפְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ לֹא יָדְעוּ
שְׁבָעָה.

וְעַד זֶה שְׁנֵינִי, הַנְּבַעֲלַת לְגוֹי,
קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב. מָה הַפְּלָב תַּקְרִיף
בְּרוּחַ, חֲצוּף - אִף פֶּאן דִּין בְּדִין
תַּקְרִיף, חֲצוּפָה בְּכֹל.

וְכֵן הֵטף בְּנֵשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר.
תְּמָן תְּנִינִן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵינן הָעוֹלָם
מִתְנַהֵג אֲלֵא בְּתַרְיֵן גּוֹוִינִין, דְּאֵתוּ מִסְטֵר אֲתַתָּא,
דְּאִשְׁתַּפְּחַת חִפְיַמַת לְבָא. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב,
(שמות לה כה) וְכֵן אִשָּׁה חִכְמַת לֵב בִּידְיָה טוֹו וְיִבְיִאוּ
מִטּוֹה אֵת הַתְּכִלַת וְאֵת הָאֲרַגְמָן. וּמָאֵי מִתְיִין.
אֵת הַתְּכִלַת וְאֵת הָאֲרַגְמָן, גּוֹוִינִין דְּכִלְיָן בְּגוֹ
גּוֹוִינִי.

הֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (משלי לא יג) דְּרָשָׁה צְמֹר וּפְשָׁתִים
וּתְעַשׂ בְּחִפְץ כְּפִיָּה. וְכַתִּיב בִּידְיָה טוֹו.
מָאֵי טוֹו. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, טוֹו בְּדִינָא, טוֹו
בְּרַחֲמִי, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲמָאֵי אֲתַקְרִיא אִשָּׁה.
אָמַר לִיָּה, דְּכִלְיָלָא בְּדִינָא, וְכִלְיָלָא בְּרַחֲמִי.
תָּא חֲזִי, דְּאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כֹּל אֲתַתָּא בְּדִינָא
אֲתַקְרִיאַת, עַד דְּאִטְעַמַת טַעַמָא דְּרַחֲמִי.
דְּתַנְיָא, מִסְטֵרָא דְּבֵר נֶשׁ אֲתִי חַוּוּרָא, וּמִסְטֵרָא
דְּאֲתַתָּא אֲתִי סוּמְקָא, טַעַמָא אֲתַתָּא מַחַוּוּרָא,
חַוּוּרָא עַדִּיף.

וְתָא חֲזִי, אֲמָאֵי אֲסִינִן נֶשׁא שְׂאֵר עַמִּין דְּיַדְעִי
מִשְׁכָּבֵי דְּכוּרָא. מִשׁוּם דְּתַנְיָנִן, אִית
מִינָא, וְאִית שְׂמָאלָא. יִשְׂרָאֵל, וְשְׂאֵר עַמִּין.
גֵּן עַדֵן, וְגִיְהֵנִם. עֲלָמָא דָּא, וְעֲלָמָא דְּאֲתִי.
יִשְׂרָאֵל לְקַבְלֵי דְּרַחֲמִי, וְשְׂאֵר עַמִּין לְקַבְלֵי
דְּדִינָא. וְתַנֵּן, אֲתַתָּא דְּאִטְעַמַת טַעַמָא דְּרַחֲמִי,
רַחֲמִין נְצַחָא. אֲתַתָּא דְּטַעַמָא טַעַמָא דְּדִינָא,
דִּינָא בְּדִינָא אֲתַדְּבַקַת. וְעַלִּיָּהּ אֲתַקְרִי, (ישעיה
נו יא) וְהַפְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ לֹא יָדְעוּ שְׁבָעָה.

וְעַד דָּא תְּנִינִן, הַנְּבַעֲלַת לְגוֹי, קְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב.
מָה פְּלָבָא תַּקְיָפָא בְּרוּחִיָּה, חֲצִיפָא. אוּף
הִכִּי דִינָא בְּדִינָא תַּקְיָפָא, חֲצִיפָא בְּכֹלָא.

בְּתוֹרָה הַנִּבְעֵלֶת לְיִשְׂרָאֵל, תְּנִינָן, כְּתִיב, (דברים
 ד ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 כְּלַכֶּם הַיּוֹם. מֵאֵי טַעְמָא, מִשּׁוּם דְּנִשְׁמַתָּא
 דְּיִשְׂרָאֵל, אֲתֵינָא מְרוּחָא דְאֱלֹהִים חַיִּים.
 דְּכְתִיב, (ישעיה נז טז) כִּי רוּחַ מְלַפְנֵי יַעֲזֹף. מִשְׁמַע
 דְּכְתִיב מְלַפְנֵי. וּבְגִין כֶּן אֲתַתָּא דִּיהִיא בְּתוֹלְתָא,
 דְּלֹא אֲתַדְבַּקַת בְּדִינָא קִשְׂיָא דְשָׂאר עֲמִין,
 וְאֲתַדְבַּקַת בְּיִשְׂרָאֵל, רַחֲמִין נְצַחָא וְאֲתַפְשְׂרַת.
 וְתָא חֲזִי, כְּתִיב (תהלים פט ג) כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד
 יִבְנֶה. מֵאֵי חֶסֶד. הוּא חַד מִכְּתָרֵי עֵילָא
 דְּמִלְכָּא. דְּנִשְׁמַתָּא דְּיִשְׂרָאֵל קָרָא לִיה קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא חֶסֶד, עַל תְּנַאי דִּיתְבַּנֵּי, וְלֹא יִשְׁתַּיְצִי
 חֶסֶד מִעֲלָמָא, מִשְׁמַע דְּכְתִיב יִבְנֶה.
 בְּגִין כֶּן תְּנִינָן, מֵאֵן דְּשַׁצִּי חֶסֶד מִעֲלָמָא,
 אֲשְׁתַּיְצִי הוּא לְעֲלָמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא
 כְּתִיב, (דברים כה ה) לֹא תִהְיֶה אִשֶׁת הֵמֶת הַחוּצָה,
 בְּגִין לְמִיעֵבַד חֶסֶד עִם מִיתָא, וְאֲתַעֲבִיד בְּנִינָא,
 דְּכְתִיב (תהלים פט ג) עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

בְּתוֹרָה הַנִּבְעֵלֶת לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנִינוּ,
 כְּתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה'
 אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. מַה
 הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁנִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל
 בְּאֵה מְרוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים, שְׁכָתוּב
 (ישעיה נז טז) כִּי רוּחַ מְלַפְנֵי יַעֲזֹף.
 מִמִּשְׁמַע שְׁכָתוּב מְלַפְנֵי. וּמִשּׁוּם
 כֶּן, אִשָּׁה שְׁהִיא בְּתוֹלָה, שְׁלֹא
 נִדְבָקָה בְּדִין הַקָּשָׁה שֶׁל שָׂאר
 הַעַמִּים, וְנִדְבָקָה בְּיִשְׂרָאֵל -
 הַרְחֵמִים מִנְצַחִים, וְהִיא כְּשֶׁרָה.
 וְכֹא רָאָה, כְּתוּב (תהלים פט) כִּי
 אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. מַה זֶה
 חֶסֶד? הוּא אֶחָד מֵהַכְּתָרִים
 הָעֵלְיוֹנִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ. שְׁנִשְׁמַת
 יִשְׂרָאֵל קָרָא לָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא חֶסֶד עַל תְּנַאי שְׁתַּבְּנָה, וְלֹא
 יִכְלֶה חֶסֶד מִן הָעוֹלָם, מִמִּשְׁמַע
 שְׁכָתוּב יִבְנֶה.
 מִשּׁוּם כֶּן שְׁנִינוּ, מִי שְׁמַכְלֶה חֶסֶד
 מִן הָעוֹלָם, יִכְלֶה הוּא לְעוֹלָם
 הַבָּא. וְעַל זֶה כְּתוּב (דברים כה) לֹא
 תִהְיֶה אִשֶׁת הֵמֶת הַחוּצָה, כִּי
 לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַמֶּת, וְנַעֲשֶׂה
 הַבְּנִין, שְׁכָתוּב עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

פְּרִשְׁת וְאַתְחַנְנן - מֵאֲמַר קוּ הַמְדָּה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד הַכֹּא לֹא הוּוּ חֲבַרְיָא יְדַעֵי רְזָא דְגוּ יַחוּדָא. אָמַר
 רַבִּי אֱלֵעָזָר, כֹּל קָרְאִין דְּאוּרִייתָא רְזִין סְתִימִין עֵילָאִין אִינוּן, וְהֵאֵי קָרָא
 מֵאֵי אִיהוּ.

פְּתַח וְאָמַר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הֵאֵי קָרָא, אַף עַל גַּב
 דְּכַמְּה סְטָרִין דְּרִישְׁנָא בֵּיה, רְזָא דִּיַּחוּדָא דְּבִיה סְתִימָא מְעִינִין,
 לְכַּא אָטִים הוּא מְנִיה, דְּכַמְּה חֲפִימִין טְרִישִׁין דְּלְכַּא לְעָאן, וְלֹא יְדַעִין,
 וְלֹא אֲדַבְּקִין. סְתִים מְחִיזוּ עֵינֵיהוֹן, וּמְסוּכְלַתְנוּ לְבִיהוֹן. תָּא חֲזִי, בְּרִזָּא
 דִּיַּחוּדָא אֲתוּוֹן טְמִירִין, שׁוּרִין וְתִיבִין גְּלִיפִין בְּקִיּוּמֵיהוּ.

שְׁמַע, שְׁמָא דְּרְזָא דִּיַּחוּדָא, גו טְמִירָא עֵילָאָה סְתִים, וְגִלְגָּא גו גְּלִיפִי
 טְמִירִין, לְסַלְקָא בְּדַרְגוּי לְאֲשְׁתַּלְמָא לְעֵילָא. שְׁמַע, בֵּיה תְּלִיָּא

ש"ם, ביה תלויא שמיעה. שם, כמה דאת אמר (ש"ב ו ב) אשר נקרא שם.
ע', אשגחותא דריש שתא ועד סייפא שתא.

ע' טובה לאסתפלגא ביה. בגין דאית עין טובה ועין רעה. עין טובה,
מסטרא דימינא. עין רעה מסטרא דשמאלא. עין טובה, היינו רזא
דרשים ביה ישראל, דכתיב שמע ישראל, ישראל סבא. ואוקמוה, דהכא
ישראל סבא.

ומאן דאמר ישראל זוטא, פלא חד. ישראל זוטא שפיר, דעין סמיך ביה.
ומאן איהו. דכתיב לא יגרע מצדיק עיניו. ודא ו' זעירא. ו' עילאה,
ו' זעירא פלא חד. ו' זעירא, מבועא דבירא דלא אפסיק מניה לעלמין.
עד הכא אתפרשו אורחין גליפין ברזא דא. מכאן ולהלאה, רזי דרזין
דייחודא שלים, כדקא חזי שיעורא דליה שיעורא למיעבד מדידין
ושיעורין לסטרין פלהו.

יהוה אלהינו יהוה. רזא דארביסר אתון. תלת שמחן פנימאין, פללא
דכלא. רזא חדא, עילא אמצעיתא ותתא. הכא פללא דכל סטרין,
מאתר דלית ביה שיעורא דאקרי אין סוף, עד סייפי סטרא בתראה תתאה
לכל דרגין.

חד לעילא, אתר דשירותא, דמתמן נפקין שבילין לכל סטרין. חד
באמצעיתא רזא דמשה אכליל גרמיה ביה בגו אברהם ויצחק. חד
פללא דדוד מלכא. תיקונא וסמכא חד לכלהו.

וכד מתחברן אתון דמהימנותא, אתגליין בחבורא וקישורא דכלא. תרין
עלמין, עילאה ותתאה. עילאה סלקא עד דלית שיעורא (דף ע"א) ואין
סוף. תתאה נחתא. בשעורא עד סוף דכל דרגין.

עלמא עילאה דמתקשרא וסלקא עד אין סוף, פליג אתווי בדרגוי, שבע
אתון, יהוה אל"ה. עד כאן רזא דעלמא עילאה, דמתקשרא וסלקא
עד אין סוף, ואתפליג באתווי שבעה. עלמא תתאה, דמתקשרא ביה,
ונחתא עד סוף דכל דרגין, פליג אתווי בדרגוי שבע אתון, ינ"ו יהוה.
תלת אתון עילאין, בארבע אלין, רזא חדא, חבורא וקישורא חדא, דלית
בהו פירודא. ובגין כן לארביסר אתון שבעה ושבעה, וכלא חד.

אחד, ואוקמוה דלי"ת עילאה ורב על שאר אתון. וכן רי"ש דאל אחר.
לאשתמודעא, דלא לאחלפא רזא קדישא עילאה, ולאכללא סטרא

אחרא בהדיה.

סִימָן עי"ן דל"ת דאינון רב־רבין, ע"ד, לְאַסְהָדָא סְהִדוּתָא דְרַזִּי דְרַזִּין,
לְאַפְקָא מִשְׁחַתָּא חָדָא, לְמַשִּׁיחוּ דְרָזָא דְמַהִימְנוּתָא. וּמֵאֵן דִּידַע רָזָא
דָּא, יָדַע רָזָא דְמֵאֲרִיָּה וְאַחֲסִין תְּרִין עֲלָמִין, עֲלָמָא דָּא וְעֲלָמָא דְאַתִּי.
וּמִשְׁחַתָּא אֶקְרִי קוּ הַמְדָּה.

וְדָא אֲתִיָּהִיב לְחַפְיָמִי עֲלוּנִים קְדִישִׁין, דִּידַעִין רָזָא דְמֵאֲרִיָּהוּן וּמִשְׁתַּדְּלִי
בִּיקְרִיָּה. וְלֹא אֲתִיָּהִיב לְחַיִּיבֵי עֲלָמָא, דְלֹא יָדַעִי וְלֹא חַיִּישֵׁי לִיקְרָא
דְמֵאֲרִיָּהוּן. וְאִינוּן זַפְאֵי קָשׁוּט דִּי בְהוּ רָזָא דְמַהִימְנוּתָא עֵילָאָה, לְהוּ
אֲתִיָּהִיב לְמַנְדַּע וְלֹא־סִתְפְּלָא, בְּגִין דְלֹא סְטָאן יְמִינָא וּשְׂמָלָא.

קוּ הַמְדָּה, אוּרְךָ וְרוּחְבָּ. קוּ הַמְדָּה, עוּמְקָא וְרוּמָא. קוּ הַמְדָּה, עֵיגוּלָא
וְרִיבּוּעָא. בְּתַלְסַר תְּרַעִין קְזִימָא לְמַנְדַּע. וְאִינוּן שִׁתָּא וְעֶשְׂרִין לְתַרִּין
סְטָרִין, כַּד מִתְגַּלְפִּי בְּגִילּוּפִיָּהוּ. כִּלְא חַד בְּמִשְׁחַתָּא דָּא. קוּ הַמְדָּה סִלְקָא
וּנְחָתָא, אֲתַגְלִיף בְּגִלְפּוּי לְכָל סְטָרִין.

נְהוּרָא דְלֹא קְזִימָא בְּנְהוּרָא, גְּלִיף, וּנְפִיק נְצִיצוּ דְכָל נְצוּצִין, וּבְטָשׁ גּוּ
רַעוּא דְרַעוּן, וְאַתְטַמַּר בֵּיהּ, וְלֹא יָדִיעַ.

בּוֹמְנָא דְרַעוּא דָּא בְּעָא לְאַתְפְּשָׁטָא, נְפִיק הַאי נְצִיצוּ דְטָמִיר גּוּ הַאי
רַעוּתָא, בְּגִין דְאַתְחַזִּי, וְלֹא אֲתַחַזִּי לְאַתְקִימָא בְּגוּוּנָא דָּא.

כַּד אֲתַפְּשֵׁט רַעוּתָא דָּא, בְּטָשׁ הַאי נְצִיצוּ, דְאַחַזִּי גּוּוּן וְלֹא גּוּוּן, וְעָאֵל
בְּהַהוּא אֲתַפְּשָׁטוּתָא, וּנְפַק בְּגוּוּנֵי, וְסִלְקָא, וְקְזִימָא בְּסִלְקוּ גּוּ רַעוּתָא
וְאַתְפְּשָׁטוּתָא.

בְּטָשׁ רַעוּא אֲתַפְּשָׁטוּתָא דִּילִיָּה, בְּסִתִּימוּ דְלֹא אֲתִידַע, וְאַפִּיק נְהוּרִין
דְקִיקִין צְלִילִין כְּלִילִין כְּחָדָא. כַּד בְּעָאן לְנַפְקָא הַאי נְצִיצוּ, דְבֵיהּ
גּוּוּנִין. בְּטָשׁ בְּהַהוּא אֲתַפְּשָׁטוּתָא, וְאַתְדַּחִיק. וּמַגּוּ דְחִיקוּ, נְפַקִּין אִינוּן
נְהוּרִין דְקִיקִין, וְאַשְׁתַּמְעוּ כְּחָדָא. כְּדִין הַאי נְצִיצוּ אַחַזִּי בְּהוּ גּוּוּנֵי, וְאַצְטַבַּע
כְּלָהוּ כְּחָדָא, חִינּוּר וְסוּמְקָא וְזִרוּק וְאוּכָם. וְאַתְעַפֵּב בֵּיהּ תְּרִיסַר יַרְחִין. וְלְבַתַּר
אַתְעַקְרוּ מִתַּמָּן, וְאַשְׁתִּילוּ בְּאַתַּר אַחְרָא.

וְהַאי נְצִיצוּ, סִלְקָא וּנְחָתָא. וְהַאי אִיקְרִי בּוּצִיצָא דְקַרְדִּינוּתָא. הַאי אֲתַקִּין
וּבְטָשׁ בְּכָל נְטִיעֵן נְהוּרִין, וְאוּמַר לוּ גְדַל. כְּדִין אֲפִיק מְבוּעִין הַהוּא
אֲתַפְּשָׁטוּתָא עֵילָאָה קְדַמָּאָה, וְאַשְׁקִי וְנְהִיר לְכָלְהוּ, וְאַתְרַבִּיאוּ.

כְּהַאי בּוּצִיצָא דְקַרְדִּינוּתָא, נְהִיר מֵאֵן דְנְהִיר, וְסִלְקָא וּנְחָתָא, וְאַתְפְּשֵׁט
לְכָל סְטָרִין, וְכְדִין אִיקְרִי קוּ הַמְדָּה. וְקְזִימָא מִשְׁחַתָּא לְעֵילָא וְתַתָּא.
קוּ הַמְדָּה בּוּצִיצָא דְקַרְדִּינוּתָא סִתִּימָא דְכָל סִתִּימָן, מִשְׁחַתָּא נְהִירָא דְאַתְקִין
שְׁפִירוּ לְכָלְא. הַהוּא שְׁפִירוּ דְנְפִיק מִפְּשִׁיטוּ קְדַמָּאָה, אִיהוּ אֲתַקִּין לוּן.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

זהר השבת

ויקהל
-שנה א' 22-

על ידי שמירת שבת יתקיים מאמר רבי שמעון בן יוחאי
"אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים..."
שנאמר "והביאותים אל הר קדשי" (שבת ק"ח ע"ב).